

Chambre des Représentants

SESSION 1962-1963.

5 JUIN 1963.

PROJET DE LOI relatif au recrutement d'officiers du cadre de complément.

RAPPORT FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE LA DÉFENSE NATIONALE (1), PAR M. DECKER.

MESDAMES, MESSIEURS.

Le présent projet de loi ne constitue en rien une innovation. Il a pour objet de remettre en vigueur des dispositions légales frappées de caducité, comme l'indique clairement l'Exposé des Motifs. Aussi, le projet n'a-t-il pratiquement pas donné lieu à discussion.

Un membre constate, toutefois, qu'à la différence de la loi du 14 juillet 1951, l'actuel projet ne fixe pas de terme à la réouverture du délai pendant lequel des officiers de complément pourront être recrutés. Il demande à en connaître la raison.

Le Ministre de la Défense nationale fait remarquer que l'article 4 de la loi du 14 juillet 1951 mettait fin à la possibilité de recruter des officiers de complément, « huit ans après le jour de la publication de la loi ». La possibilité de recruter est donc suspendue depuis 1959.

Il en avait été disposé ainsi parce que, à l'époque, on espérait que le recrutement de jeunes officiers par l'Ecole

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Destenay.

A. — Membres : MM. Decker, Jaminet, Kelchtermans, Lenoir, Mertens, Servais, Tanghe, Van Lindt, Verbaanderd, Verboven, N... — Cools, Cudell, De Groote, Dejardin, Gelders, Martin, Namèche, Nyffels, Sebrechts, Vanthilt. — Destenay, Mundeeler.

B. — Suppléants : MM. Charpentier, Cooreman, Dewulf, Duvioler, Gaspar, Schyns. — Deconinck (J.), Mme Groesser-Schroyens, MM. Henry, Radoux, Van Eynde. — Boey.

Voir :

548 (1962-1963) :

— N° 1 : Projet de loi.

— N° 2 et 3 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1962-1963.

5 JUNI 1963.

WETSONTWERP betreffende de werving van officieren van het aanvullingskader.

VERSLAG NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE LANDSVERDEDIGING (1), UITGEBRACHT DOOR DE HEER DECKER.

DAMES EN HEREN,

Dit wetsontwerp voert in geen enkel opzicht een nieuwigheid in. Zoals uit de Memorie van Toelichting duidelijk blijkt strekt het ertoe wetsbepalingen die vervallen zijn opnieuw van kracht te doen worden. Het ontwerp heeft dan ook praktisch geen aanleiding gegeven tot bespreking.

Een lid stelt nochtans vast dat, in tegenstelling met de wet van 14 juli 1951, het huidige ontwerp geen termijn bepaalt voor de heropening van de periode tijdens welke de aanvullingsofficieren zullen mogen aangeworven worden. Hij vraagt om de reden daarvan te kennen.

De Minister van Landsverdediging merkt op dat artikel 4 van de wet van 14 juli 1951 een einde heeft gemaakt aan de mogelijkheid aanvullingsofficieren aan te werven « acht jaar na de dag waarop de wet is bekendgemaakt ». De mogelijkheid tot aanwerving is dus sinds 1959 geschorst.

Die regeling werd genomen omdat destijds werd gehoopt dat de werving van jonge officieren via de Koninklijke

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Destenay.

A. — Leden : de heren Decker, Jaminet, Kelchtermans, Lenoir, Mertens, Servais, Tanghe, Van Lindt, Verbaanderd, Verboven, N... — Cools, Cudell, De Groote, Dejardin, Gelders, Martin, Namèche, Nyffels, Sebrechts, Vanthilt. — Destenay, Mundeeler.

B. — Plaatsvervangers : de heren Charpentier, Cooreman, Dewulf, Duvioler, Gaspar, Schyns. — Deconinck (J.), Mevr. Groesser-Schroyens, de heren Henry, Radoux, Van Eynde. — Boey.

Zie :

548 (1962-1963) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

— N° 2 en 3 : Amendementen.

Royale Militaire et par la voie des cadres subirait une augmentation permettant de combler le déficit existant depuis la fin de la guerre.

Le résultat escompté a été atteint dans les cadres de la Force terrestre et de la Force navale, tandis qu'à la Force aérienne un déficit subsiste parmi le personnel navigant.

Sur un effectif de 452 officiers, la Force aérienne compte 333 officiers de carrière, 23 de complément et 96 auxiliaires. Ces derniers ont été engagés pour un terme ne dépassant pas douze ans. Un certain nombre d'entre eux doit être libéré dès juillet 1963; d'autres en 1972.

Il s'est avéré que le recrutement des officiers, tant de carrière que auxiliaires, ne suffit pas pour atteindre l'objectif en personnel *navigant* nécessaire à la mise en condition des unités de la Force aérienne.

Il faut dès lors éviter les licenciements forcés des officiers auxiliaires. C'est la raison pour laquelle le Gouvernement propose de permettre à nouveau le recrutement d'officiers de complément. Ainsi, les officiers auxiliaires qui en exprimeront le désir et qui rempliront les conditions prévues à l'article 3 de la loi du 14 juillet 1951, pourront continuer à servir dans le cadre de complément et aux conditions fixées par l'article 9 de la même loi.

Discussion des articles.

L'article premier a été adopté à l'unanimité. Il en est de même de l'article 2.

En remplacement de l'amendement déposé antérieurement (Doc. n° 548/2), M. Saintraint dépose un nouvel amendement (Doc. n° 548/3) qui tend à ajouter au projet de la loi un article 3, libellé comme suit :

« Les officiers d'active de la Force publique, sous-officiers de l'armée métropolitaine, en activité de service, sont admis et nommés, avec effet rétroactif, dans le cadre des officiers de complément avec le grade dont ils étaient revêtus dans le cadre des officiers d'active de la Force publique et avec l'ancienneté de ce grade. »

M. Saintraint justifie son amendement comme suit :

Une vingtaine de sous-officiers de l'armée métropolitaine, en Afrique avant 1952, a réussi l'examen de sous-lieutenant d'active de la Force publique.

Le programme de cet examen était déterminé par les dispositions de l'arrêté ministériel du 10 novembre 1934, modifié dans la suite. Ces sous-officiers, du fait de leur départ en Afrique, n'ont pas eu l'occasion de régulariser leur situation à l'armée métropolitaine, en présentant l'examen d'admission à l'Ecole centrale préparant les sous-officiers à l'examen d'admission dans les cadres d'officiers de l'active.

Certes, l'examen de sous-lieutenant d'active de la Force publique ne peut pas être mis sur le même pied que celui d'admission dans les cadres d'officier d'active de l'armée métropolitaine; cependant il est au moins équivalent et probablement supérieur à l'examen dans les cadres d'officiers de complément.

Il serait dès lors tout à fait normal que ces personnes qui ont presté au minimum huit années de services effectifs en Afrique et ont réussi l'examen d'officier de la Force publi-

Militaire School en langs het kader zou toenemen, waardoor het mogelijk zou zijn het tekort aan te vullen dat sinds het einde van de oorlog bestaat.

Het verhoopte resultaat werd bereikt in de kaders van de Landmacht en van de Zeemacht, terwijl er bij de Luchtmacht een tekort blijft voortbestaan wat het varend personeel betreft.

Op een effectief van 452 officieren telt de Luchtmacht 333 beroepsofficieren, 23 aanvullingsofficieren en 96 hulpofficieren. Deze laatsten werden aangeworven voor een duur die niet meer dan twaalf jaar bedraagt. Een zeker aantal onder hen dient reeds af te zwaaien in juli 1963, anderen zwaaien af in 1972.

Het is nochtans gebleken dat de aanwerving, zowel van beroeps- als van hulpofficieren, niet voldoende is om het voorgestelde doel inzake *varend* personeel, hetwelk noodzakelijk is om de eenheden behoorlijk aan te vullen, te bereiken.

Men dient derhalve de gedwongen afdankingen van de hulpofficieren te vermijden. Het is om die reden dat de Regering voorstelt de werving van hulpofficieren opnieuw mogelijk te maken. Aldus zullen de hulpofficieren, die zulks mochten wensen en die de bij artikel 3 van de wet van 14 juli 1951 vereiste voorwaarden vervullen, verder in dienst kunnen blijven in het aanvullingskader, onder de bij artikel 9 van dezelfde wet vastgestelde voorwaarden.

Bespreking van de artikelen.

Het eerste artikel wordt eenparig aangenomen. Dit is eveneens het geval wat betreft artikel 2.

Ter vervanging van het vroeger voorgesteld amendement (*Stuk* n° 548/2) legt de heer Saintraint een nieuw amendement voor (*Stuk* n° 548/3), dat ertoe strekt aan het wetsontwerp een artikel 3 toe te voegen, dat luidt als volgt :

« De officieren van het actief kader van de Weermacht, onderofficieren van het moederlandse leger in actieve dienst, worden toegelaten en met terugwerkende kracht benoemd tot officier van het aanvullingskader met de graad, die zij bezaten in het kader van de officieren van het actief kader van de Weermacht en met de anciënniteit in die graad. »

De heer Saintraint verantwoordt zijn amendement als volgt :

Een twintigtal onderofficieren van het moederlandse leger, die vóór 1952 naar Afrika zijn vertrokken, zijn geslaagd voor het examen voor onderluitenant van het actief kader van de Weermacht.

Aangezien het programma van dit examen vastgesteld werd door de bepalingen van het ministerieel besluit van 10 november 1934, zoals het nadien gewijzigd werd, hebben die onderofficieren, ingevolge hun vertrek naar Afrika, de gelegenheid niet gehad hun toestand bij het moederlandse leger te regulariseren door zich aan te bieden voor het toelatingsexamen tot de Centrale School, waar de onderofficieren voorbereid worden tot het toelatingsexamen voor officier van het actief kader.

Ofschoon het examen voor onderluitenant van het actief kader van de Weermacht niet kan vergeleken worden met het toelatingsexamen voor officier van het actief kader van het moederlandse leger, is het niettemin zeker dat het ten minste evenwaardig is, zo niet hoger staat dan het toelatingsexamen voor officier van het aanvullingskader.

Het ware dan ook maar normaal dat de personen, die ten minste acht jaren werkelijke dienst in Afrika volbracht hebben, en geslaagd zijn voor het officiersexamen bij de

que, puissent régulariser leur situation dans le cadre des officiers de complément de l'armée métropolitaine.

Le Ministre estime que cet amendement n'est pas à rejeter *a priori*, car il est fondé sur une base humanitaire. Comme il ne s'agit que de 16 ou 17 cas, l'incidence financière serait d'ailleurs négligeable.

Mais la proposition demande un très sérieux examen, portant notamment sur le mode de recrutement des officiers de la Force publique au Congo. Quatre catégories d'officiers ont servi dans cette Force publique : 1° des officiers de carrière de l'armée métropolitaine, détachés à la Force publique; 2° des officiers de réserve de l'armée métropolitaine, devenus officiers de complément de la Force publique; 3° d'anciens sous-officiers de l'armée métropolitaine, devenus officiers de la Force publique, sans réunir les conditions requises pour être officiers à l'armée métropolitaine et, 4° des civils nommés officiers au Congo, sans avoir appartenu à l'armée belge.

Le Ministre craint que l'amendement de M. Saintraint ne s'intègre pas dans l'ensemble des solutions données aux problèmes posés par l'intégration des anciens coloniaux (magistrats, enseignants, fonctionnaires, etc.).

Ces problèmes sont d'ailleurs de la compétence de ses collègues des Affaires étrangères et de l'Assistance technique et il serait opportun de les consulter; en effet il ne peut y avoir deux sortes de traitements à l'égard des anciens agents du Congo. Enfin, certains de ces officiers de la Force publique pourront peut-être être utilisés dans le cadre de l'assistance technique militaire à apporter au Congo. Aussi, le Ministre demande-t-il à M. Saintraint de retirer provisoirement son amendement.

M. Saintraint accepte de retirer son amendement, se réservant de le réintroduire en séance publique, si les conclusions de la consultation du Ministre ne lui paraissent pas satisfaisantes.

L'ensemble du projet est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
C. DECKER.

Le Président,
M. DESTENAY.

Weermacht, hun toestand kunnen regulariseren in het aanvullingskader van de officieren van het moederlandse leger.

De Minister meent dat dit amendement niet *a priori* verworpen mag worden omdat het van een humanitair standpunt uitgaat. Daar het slechts 16 à 17 gevallen betreft, zou de financiële terugslag van dit amendement trouwens onbeduidend zijn.

Maar het voorstel vraagt een ernstig onderzoek, met name betreffende de wijze van recrutering van de officieren van de Weermacht in Congo. In deze Weermacht hebben vier categorieën van officieren van het moederlandse leger gediend : 1° beroepsofficieren van het moederlandse leger die bij de Weermacht gedetacheerd waren; 2° reserve-officieren van het moederlandse leger die officier van het aanvullingskader van de Weermacht geworden zijn; 3° gewezen onderofficieren van het moederlandse leger, die officier van de Weermacht zijn geworden zonder te voldoen aan de voorwaarden die geëist worden om officier in het moederlandse leger te zijn en, 4° burgers die tot officier in Congo benoemd zijn zonder deel te hebben uitgemaakt van het Belgische leger.

De Minister vreest dat het amendement van de heer Saintraint niet zal passen in het geheel van de regelingen die zijn getroffen voor de problemen welke de integratie van de gewezen koloniale heeft doen rijzen (magistraten, onderwijskrachten, ambtenaren, enz.).

Deze problemen vallen overigens onder de bevoegdheid van zijn collega's van Buitenlandse Zaken en van Technische Bijstand, en het ware geraden dezen te raadplegen; er mag immers geen verschillende behandeling t.o.v. de gewezen personeelsleden uit Congo toegepast worden. Ten slotte zullen sommigen onder deze officieren van de Weermacht misschien gebruikt kunnen worden in het kader van de militaire technische bijstand die aan Congo moet worden verstrekt. De Minister vraagt dan ook aan de heer Saintraint dat hij zijn amendement voorlopig zou willen intrekken.

De heer Saintraint is bereid om zijn amendement in te trekken, maar behoudt zich het recht voor om het in openbare vergadering weder voor te stellen indien de uitslag van de door de Minister te houden raadpleging hem ontoereikend mocht voorkomen.

Het ontwerp wordt in zijn geheel met algemene stemmen aangenomen.

De Verslaggever,
C. DECKER.

De Voorzitter,
M. DESTENAY.